

ज्ञसा महान् श्रेष्ठः । अभिष्टिः अभीड्यतऽइत्यभिष्टिः अभियष्टव्यः पृषोदरादिः ॥२५॥

इन्द्रो वृत्रमवृणोर्ध्वनीतिः प्र मायिनाममिनाद्वर्पणीतिः ।

अहन्व्यऽसमुशधग्वनेधाविर्धना अकृणोद्राम्याणाम् ॥२६॥

विश्वामित्रदृष्टा त्रिष्टुप् प्रथममरुत्वतीयपुरोरुक् इन्द्र मरुत्व इत्यस्याः [७.३५.] स्थाने । इन्द्रः वृत्रं दैत्यमवृणोत् युद्धाय वृणोति स्म । मायिनां मायिनो दैत्यान् प्रामिणात् हिनस्ति मीज् हिंसायाम् क्रयादिः धादिवाङ्मत्वः कर्मणि षष्ठी । व्यं-समहन् हन्ति अंस विभागे चुरादिरदन्तः अंसयति विभजति स्वान् परानिति व्यं-सो दुष्टः तम् वा वनेषु वनस्थान्दहतीत्यर्थः । रमयन्ति देवान् ऋते राम्याः यायजू-काः तेषां धेनाः स्तुतिवृषा वाचः आविः अकृणोत् आविः करोति यज्ञमानाः स्तु-वतीति देवेषु प्रकटयतीत्यर्थः । कीदृशः इन्द्रः शर्धनीतिः शर्ध इति बलनाम [निघ० २.१.] शर्धे चतुरङ्गे बले नीतिर्यस्य सः । वर्पनीतिः वर्प इति वृषनाम [निघ० ३.७.] वर्पे नानावृषं नयति प्राप्नोति वर्पणीतिः नानावृषधारी । उशधक् उशन्ति कामयन्ते परस्वं ते उशाश्चौरास्तान्दहति उशधक् ॥२६॥

कुतस्त्वमिन्द्र माहिः सन्नेको यासि सत्पते किं तं इत्या ।

सम्पृहसे समराणः शुभानिर्वोचिस्तन्नो हरिवो यत्तेऽस्मे ॥

महो॥ इन्द्रो य ओजसा । कदा च न स्तरीरसि । कदा च न प्रयुहसि ॥२७॥

अगस्त्यदृष्टा त्रिष्टुप् सशस्त्रमरुत्वतीयपुरोरुक् मरुत्वन्तमित्यस्याः [७.३६.] स्था-ने । इन्द्रं प्रति मरुद्वाक्यम् हे इन्द्र हे सत्पते श्रुतिस्मृत्युक्ताचाररताः सन्तः तेषां पते पालक त्वमेकः सन्कुतो यासि असहायः वा गहसि । ते तव किमित्या ग-मने को हेतुः किं प्रयोजनम् या हेतौ च हन्द्सीति [पा० ५.३.२६.] इदमः थाप्र-त्ययः एतेतौ रयोरिति [पा० ५.३.४.] इदम इददिशः । कीदृशस्त्वं माहिः माहि-तः पूज्यः निष्ठा तस्य नवम् धातोर्वृद्धिश्च हान्दसी यद्वा मह उत्सवोऽस्यास्तीति महो एव माहिः स्वार्थेऽण् इन्नण्यनपत्यऽइति [पा० ६.४.१६४.] टिलोपाभावः । किं च समराणः सम्यक् गहन्सन् शुभानिः शोभनैः वचनैः त्वं सम्पृहसे कतमः